

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 202/2016-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. apríla 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Annou Kubíkovou, advokátska kancelária, Hečkova 2, Bratislava, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 173/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. októbra 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

(ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 173/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

V sťažnosti sťažovateľ uviedol, že na krajskom súde pod sp. zn. 6 Co 173/2014 prebieha odvolacie konanie vo veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, v ktorom má postavenie odporcu.

Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom 3. decembra 2013 tak, že žalobu zamietol. V dôsledku odvolania podaného žalobcami vo veci už 18 mesiacov rozhoduje krajský súd.

Sťažovateľ vytýka krajskému súdu, že vo veci dosiaľ nenariadil žiadne pojednávanie ani neurobil žiadne relevantné úkony.

Sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne 2. februára 2015 namietal prietahy v konaní u predsedu krajského súdu. Podpredseda krajského súdu v odpovedi z 3. marca 2015 potvrdil dôvodnosť sťažnosti sťažovateľa a prisľúbil vo veci nápravu. Prietahy v tomto odvolacom konaní odôvodnil predovšetkým vysokým nápadom veci v oddelení, ako aj nedostatočným personálnym obsadením sudcov na tomto úseku.

Sťažovateľ uviedol, že neskončené konanie mu spôsobuje značnú neistotu a nestabilitu v jeho právnom vzťahu, a to o to viac, že ide o spor, ktorý sa týka jeho základnej životnej potreby, a to bývania. Predmetom sporu je otázka určenia vlastníctva k bytu, ktorý sťažovateľ dlhodobo vlastní a v ktorom sťažovateľ býva. Namieta, že postupom krajského súdu dochádza k porušovaniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod spis. zn. 6Co/173/14 porušené bolo.

2. Krajskému súdu v Bratislave v konaní vedenom pod spis. zn. 6Co/173/14 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. *Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 4.000,-Eur..., ktoré je Krajský súd Bratislava povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*

4. *Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia v sume 296,44 EUR, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť na bankový účet právneho zástupcu sťažovateľa JUDr. Anny Kubíkovej, advokátky...“*

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) pritom možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konania (napr. I. ÚS 66/98, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 136/05, I. ÚS 453/2011).

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 173/2014.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že namietané konanie začalo 24. marca 2014 a ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu trvalo 18 mesiacov. Krajský súd vo veci rozhodol rozsudkom 30. novembra 2015.

Sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní na tomto súde 2. februára 2015.

Podpredseda krajského súdu sa po prešetrení sťažnosti sťažovateľa na prietahy v konaní (2. februára 2015) zaviazal vec ďalej sledovať a súčasne oznámil, že vec by mala byť skončená v treťom štvrtroku 2015, čo sa skutočne aj stalo, pričom uviedol dôvody, prečo vznikli prietahy v konaní.

Sťažovateľ napriek tomu podal 9. októbra 2015 sťažnosť ústavnému súdu, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu.

Vo vzťahu k posúdeniu doterajšej dĺžky namietaného konania ústavný súd konštatuje, že hoci doterajší postup krajského súdu v namietanom konaní nebol bez prietahov, nemali zistené nedostatky v postupe tohto súdu takú intenzitu, že by im bolo možné pripísať ústavný rozmer, teda že by umožňovali prijatie záveru o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2016